

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Veolia Energie ČR, a. s.**
sídlem 28. října 3033/7, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava
zastoupená Mgr. Jakubem Vyroubalem, advokátem advokátní kanceláře AK
EVB,
advokátní kancelář, v.o.s.
sídlem Poděbradova 1243/7, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Magistrát města Ostravy**
sídlem Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava – Moravská Ostrava

za účasti: **1) Bytové družstvo Poruba**
sídlem Opavská 1110/31, 708 00 Ostrava – Poruba

2) CETIN a. s.
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019 č. j. SMO/586446/19/ÚHAaSŘ/Re, ve věci stavebního povolení

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osobám zúčastněným na řízení se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2019 č. j. SMO/586446/19/ÚHAaSŘ/Re, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Statutárního města Ostrava, Úřadu městského obvodu Poruba ze dne 26. 7. 2019 č. j. POR/39704/2019/parm, jímž bylo vydáno stavební povolení na stavbu „Bytový dům na ul. Opavská č. p. 1110/31, 708 00 Ostrava-Poruba-instalace nového zdroje tepla“ na pozemku parc. č. 1319 v k. ú. Poruba.
2. Žalobkyně v žalobě vymezila tyto žalobní body:
 - 1) V posuzované věci dojde v důsledku realizace změny zdroje tepelné energie k úplnému odpojení od soustavy zásobování teplem (dále jen „SZTE“) a instalaci nového zdroje tepelné energie v podobě plynového kotle. Žalobkyně má za to, že její účastenství ve správním řízení bylo nesprávně vyhodnoceno, když žalovaný uvádí, že žalobkyně má postavení účastníka ve smyslu ust. § 109 písm. d) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“), i když ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 59 A 5/2017 je žalobkyně účastníkem řízení také podle písm. b), e) a f) téhož zákonného ustanovení. Žalobkyně dále uvedla, že zamýšlená stavba je vázána na technologické odpojení od SZTE, které představuje přímý zásah do této soustavy. Dojde-li k pouhému zaslepení potrubí horké vody v místě odpojení, může to znamenat potenciální riziko netěsnosti a ztráty teplotního média, v případě havárie bude docházet k vysokým únikům, čímž může dojít k poškození samotných součástí SZTE, ale také okolních domů a sousedních pozemků včetně ohrožení lidských životů, neboť teplota vody by mohla dosahovat nezvykle vysokých hodnot. Nepoužívaná ramena SZTE budou dále vystavena vlivu koroze, která se skrze napojující systém může šířit i do napojených domácností. Při vzniku zaslepených částí rozvodů může docházet k vytváření prostředí, které je obecně považováno jako podporující vznik a množení bakterie Legionella, což potvrzuje sdělení Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“) ze dne 13. 11. 2019. Správní orgány dospěly k nesprávnému závěru, že úplným odpojením od SZTE nemůže dojít k fyzickému zásahu do zařízení žalobkyně. Žalovaný se s touto námitkou žalobkyně a závěry plynoucími z označeného judikátu v rozhodnutí nevypořádal.
 - 2) Žalobkyně namítla porušení ust. § 77 odst. 4 zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v rozhodném znění (dále jen „energetický zákon“), když není

uzavřena písemná dohoda s držitelem licence na rozvod tepelné energie, tedy s žalobkyní. Předloženou projektovou dokumentaci proto žalobkyně považuje za neúplnou a proto nemůže být podkladem pro povolení předmětné stavby.

3) Projektová dokumentace neobsahuje průkaz energetické náročnosti budovy (dále jen „PENB“), který má v návaznosti na zák. č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hospodaření energií“) a ust. § 7 vyhlášky č. 78/2013 Sb., o energetické náročnosti budov, ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „vyhláška č. 78/2013 Sb.“) posuzovat mj. i ekologickou proveditelnost, čímž se rozumí instalace nebo připojení alternativního systému dodávky energie bez zvýšení množství obnovitelné primární energie oproti stávajícímu nebo navrhovanému stavu. Legislativní požadavek na zpracování PENB vyplývá z ust. § 7a odst. 4 zákona o hospodaření energií. Názor žalovaného, že PENB doložen být nemusí, je proto nesprávný.

4) Žalobkyně nesouhlasí se závěrem o ekonomické přijatelnosti stavebního záměru, když má za to, že energetický posudek obsahuje vady a nesrovnalosti, a to v kapitole 3.3 a v kapitole 3.4. V kapitole 5 pak zpracovatel posudku nezahrnuje do svého výpočtu všechny relevantní nákladové položky, čímž prezentované výsledky a vyhodnocení výrazně ovlivňuje. Žalobkyně poukázala na metodickou pomůcku Ministerstva životního prostředí k hodnocení ekonomické přijatelnosti využití tepla. Žalovaný se s námitkami žalobkyně týkajícími se ekonomické nepřijatelnosti stavby řádně nevypořádal. Spokojil se pouze s tím, že posudek zpracoval energetický specialista a že vycházel z objektivní dat a údajů předaných odběratelem tepelné energie. Uvedená metodika sice není závazným právním předpisem, ale jde o oficiální dokument ústředního orgánu, který má ochranu ovzduší ve své gesci a poskytuje návod, jak v konkrétní situaci postupovat. Žalovaný tak neučinil, čímž se dopustil nesprávného vyhodnocení otázky ekonomické přijatelnosti stavby. Žalobkyně připojila k odvolání přílohu obsahující výpočet ekonomické přijatelnosti dle zmiňované metodiky MŽP, jímž dospěla k závěru, že záměr je pro stavebníka ekonomicky nepřijatelný a nevýhodný. Správnost svých úvah žalobkyně opírá o rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 20. 6. 2019 ve věci vedené pod sp. zn. KÚOK/38501/2019/OSR-7099, který otázku správnosti výpočtů vyhodnotil a posoudil.

5) Předložená projektová dokumentace je v rozporu s požadavky Územní energetické koncepce Moravskoslezského kraje, která upřednostňuje zajištění dodávek tepelné energie ze SZTE a definuje opatření pro využití obnovitelných zdrojů energie.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobní body jsou totožné s odvolacími námitkami, s nimiž se žalovaný řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí a na učiněných závěrech setrvává. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.).
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 17. 4. 2019 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost stavebníka o stavební povolení k předmětné stavbě. Oznámením ze dne 3. 5. 2019, č. j. POR 22834/2019/parm zahájil správní orgán I. stupně stavební řízení, o čemž informoval účastníky řízení a dotčené orgány a současně upustil od ohledání na místě a ústního jednání a poučil je o zásadě koncentrace řízení a o způsobu uplatnění námitek dle § 114 stavebního zákona, jakož i o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36

odst. 3 správního řádu. Dle protokolu ze dne 13. 5. 2019 bylo žalobkyni umožněno seznámit se s obsahem spisového materiálu a projektové dokumentace a pořídit z nich kopie. Dne 16. 5. 2019 byly správnímu orgánu I. stupně doručeny písemné námitky žalobkyně, sdělením ze dne 1. 7. 2019 č. j. POR 34926/2019/parm byli účastníci řízení informováni o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 7. 2019 č. j. POR 39704/2019/parm bylo vydáno stavební povolení na předmětnou stavbu, v jehož odůvodnění se správní orgán I. stupně vypořádal s námitkami žalobkyně uplatněnými v řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 14. 8. 2019 odvolání, které bylo doplněno podáním ze dne 28. 8. 2019. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Součástí správního spisu je projektová dokumentace stavby, energetický posudek posouzení proveditelnosti alternativních systémů dodávek energie podle zákona o hospodaření energií, stanoviska a vyjádření dotčených orgánů státní správy.

6. U ústního jednání před krajským soudem setrvali účastníci řízení na své dosavadní argumentaci.
7. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona, účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží.
8. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona, stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) lze dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
 - a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
 - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení. Bude-li předmětem dodatečného povolení dokončená stavba uvedená v § 119 odst. 1, může stavební úřad po ověření splnění podmínek podle § 122 odst. 3 na žádost stavebníka současně samostatným výrokem rozhodnout o povolení užívání stavby a případně stanovit podmínky pro její užívání.
9. Podle § 77 odst. 4 energetického zákona, odběratel tepelné energie může zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie.

10. Podle § 77 odst. 5 energetického zákona, změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.
11. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla nesprávné vyhodnocení svého účastnictví, když má s odkazem na rozsudek NSS č. j. 59 A 5/2017-38 (správně rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, pozn. soudu) za to, že měla být účastníkem řízení nejen podle § 109 písm. d) stavebního zákona, ale také podle písm. b), e) a f) téhož ustanovení. Žalovaný shodnou odvolací námitku vyhodnotil na str. 10-12 napadeného rozhodnutí a žalobkyně jeho argumentaci v podané žalobě žádným nosným způsobem nerozporovala, pouze setrvala na svém dřívějším tvrzení. Krajský soud má za to, že žalovaný se s totožnou odvolací námitkou vypořádal velmi podrobně a věcně správně, jeho závěry soud plně aprobuje a nemá, co by dalšího k věci uvedl.
12. Pro úplnost soud doplňuje, že žalobkyní označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, sp. zn. 59 A 5/2017 zdejší soud považuje za argumentačně nepřiléhavý, neboť byl vydán ve věci přezkoumání rozhodnutí o přípustnosti námitek vlastníka SZTE proti oznámenému záměru s certifikátem autorizovaného inspektora pro stavbu alternativního zdroje tepla, nikoliv ve věci stavebního povolení či dodatečného stavebního povolení. Z tohoto pohledu byla řešena otázka potenciálního účastnictví provozovatele SZTE, přičemž Krajský soud v Ústí nad Labem- pobočka Liberec ve své argumentaci vycházel z konstantní judikatury NSS k této otázce (rozsudky NSS sp. zn. 9 As 101/2013, sp. zn. 9 As 120/2013, sp. zn. 7 As 73/2016), která shodně připouští v případech staveb jiných zdrojů tepla potenciální dotčení provozovatele SZTE na jeho právech. Žalobkyní označený rozsudek proto nepředstavuje žádné průlomové rozhodnutí v dosavadní judikatuře, naopak je s ní zcela v souladu. Závěrem krajský soud podotýká, že žalobkyně v žalobě neuvedla, jaký konkrétní dopad do její právní sféry měla skutečnost, že byla posuzována jako účastník řízení „pouze“ podle písm. d) ust. § 109 stavebního zákona.
13. V druhé části prvního žalobního bodu žalobkyně brojila proti způsobu vypořádání svých námitek proti projektové dokumentaci stavby. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou vypořádal na straně 12-13 napadeného rozhodnutí, vycházel zde ze závěrů prvostupňového rozhodnutí, Souhrnné technické zprávy a odkázal na judikaturu NSS. Žalobkyně v žalobě ani v tomto případě nevznesla proti odůvodnění žalovaného žádné konkrétní námítky, její tvrzení jsou velmi obecná, setrvale opakující argumenty, s nimiž se žalovaný vypořádal. Krajský soud se se závěry žalovaného plně ztotožnil a uzavírá, že první žalobní bod důvodným neshledal.
14. Pokud jde o další žalobní tvrzení, tj. dotčení práv žalobkyně v souvislosti s absencí písemné dohody ve smyslu ust. § 77 odst. 4 energetického zákona v projektové dokumentaci, krajský soud zdůrazňuje, že ust. § 77 odst. 4 energetického zákona stanoví povinnost dohody s držitelem licence na rozvod tepelné energie ve dvou případech, jednak jedná-li se o náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením (což není nyní posuzovaný případ) a jednak pokud tento náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie může ovlivnit provoz rozvodného tepelného zařízení, teplonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry. Žalobkyně

v podané žalobě neuvedla, kdy a jakým způsobem v průběhu správního řízení tyto skutečnosti tvrdila. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že s výjimkou podaného odvolání se žalobkyně v řízení vyjádřila toliko námitkami účastníka řízení ze dne 16. 5. 2019, kde k námitce 1b (nedoložení písemné dohody s držitelem licence na rozvod tepelné energie podle § 77 odst. 4 energetického zákona) blíže uvedla (str. 4 námitek) pouze to, že stavba může negativně ovlivnit provoz RTZ, jakožto celé SZTE, teplotnosné látky a její parametry. Takové tvrzení považuje krajský soud za zcela obecné a nekonkrétní, když žalobkyně v podstatě pouze opakuje znění zákonné normy bez jakékoliv bližší specifikace. Se shodnou námitkou se vypořádal již správní orgán 1. stupně na str. 34 svého rozhodnutí. Žalovaný se se stejnou odvolací námitkou vypořádal na str. 13 – 14 napadeného rozhodnutí, kdy poukázal na to, že dohoda mezi stavebníkem a provozovatelem soustavy SZTE je otázkou soukromoprávní povahy, a proto ani taková dohoda nemůže být součástí projektové dokumentace předkládané ke stavebnímu řízení. Své závěry žalovaný doložil odkazem na judikaturu. S ohledem na zcela totožné žalobní tvrzení bez jakékoliv specifikace důvodů, v nichž žalobkyně spatřuje nutnost uzavření dohody, krajský soud neshledal, co by k věci více uvedl, když se způsobem vypořádání správními orgány obou stupňů se zcela ztotožnil.

15. Ani další žalobní tvrzení týkající se absence PENB neshledal krajský soud důvodným. Žalovaný se se shodnou odvolací námitkou podrobně vypořádal na str. 16-17 napadeného rozhodnutí odkazem na ust. § 7a odst. 4 zákona o hospodaření energií, z něhož podle žalovaného neplyne pro stavebníka povinnost tento doklad v rámci stavebního řízení předložit. Žalobce v podané žalobě argumentaci žalovaného nijak nerozporoval, toliko bez dalšího setrval na svých odvolacích tvrzeních. Krajský soud se se závěry žalovaného zcela ztotožnil a dodává, že při posouzení této žalobní námítky vycházel ze stávající judikatury NSS a má za to, že námitky týkající se neúplnosti projektové dokumentace a nepředložení PENB jdou nad rámec ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, neboť práva žalobkyně vyplývají pouze z věcného břemene dle z ust. § 76 odst. 5 energetického zákona (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2017 č. j. 5 As 93/2016-30).
16. V žalobním bodě 5) žalobkyně namítla ekonomickou nepřijatelnost stavebního záměru s odkazem na konkrétní části energetického posudku předloženého stavebníkem. Žalovaný se s totožnou odvolací námitkou velmi podrobně vypořádal na str. 17-18 napadeného rozhodnutí. Žalobkyně argumentaci žalovaného v podané žalobě žádným nosným způsobem nerozporovala, pouze bez dalšího setrvala na obsahu odvolací námítky. Krajský soud má způsob, jímž se žalovaný s námitkou vypořádal, za vyčerpávající, přezkoumatelný a věcně správný. Se závěry žalovaného se soud plně ztotožnil a pro úplnost dodává, že také tato námitka jde nad rámec ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona.
17. Krajský soud v souvislosti s již uvedeným považuje za vhodné připomenout, že stávající judikatura správních soudů se v obecné rovině věnuje velmi podrobně jak postavení provozovatele SZTE ve správních řízeních tohoto druhu, tak rozsahu námitek, které je oprávněn vznášet jak ve správním řízení, tak v žalobě. Lze poukázat např. na rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2011 sp. zn. 7As 108/2010, podle něhož rozsah žalobních námitek je determinován postavením žalobce ve správním řízení, tj. důvodem jeho účastenství ve stavebním řízení, respektive tím, jak jeho veřejná subjektivní práva mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena. Ve smyslu ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona mohla být žalobkyně ve správním řízení dotčena jedinečně na právech k tepelnému zařízení umístěnému

v objektech, jichž se stavba týkala, pokud by na tomto zařízení či technologii byly činěny nějaké zásahy, jinými slovy rozsah její obrany je dán ochranou jejích vlastnických práv.

18. V souvislosti s rozsahem práv žalobkyně, jejichž ochrany se může v rámci žaloby ve správním soudnictví domáhat, považuje krajský soud za vhodné zmínit také usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008 č. j. 8As 47/2005-89 publikovaného ve Sb. NSS pod č. 1764/2009, kde bylo mimo jiné vysloveno: „...soudní řád správní je svojí povahou „obránnou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví kontrolu jakékoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právních ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě turzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy, je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“
19. Ve smyslu citované judikatury krajský soud posuzoval také poslední žalobní bod, kterým je namítán rozpor projektové dokumentace s územně energetickou koncepcí. Krajský soud zdůrazňuje, že zájmy v území z hlediska územní energetické koncepce a územně plánovací dokumentace nepřísluší hájit žalobkyni, nýbrž náleží k posouzení stavebnímu úřadu. Ten se shodnou námitkou žalobkyně zabýval na str. 37 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný shodnou odvolací námitku vypořádal na str. 18 napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že předložená projektová dokumentace je v souladu s územně plánovací dokumentací, a to s Územním plánem města Ostravy, do něhož byly výstupy z územně energetické koncepce jako jednoho z podkladů územně plánovací dokumentace zapracovány. Žalovaný uzavřel, že z územního plánu nelze dovodit legitimní zákaz odpojení objektů od centrálních zdrojů tepelné energie. Krajský soud k uvedenému shodně doplňuje, že z žalobkyní namítaného „upřednostnění zásobování teplem z centrálních zdrojů“ (citovaný bod 7.1.2. odst. 5 a 6 Územně energetické koncepce Moravskoslezského kraje) skutečně nelze dovodit nelegitimitu změny zdroje tepla. Se závěry žalovaného se soud tedy i v tomto bodě shoduje.
20. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitky se plně shodují s námitkami, které žalobkyně uplatnila v odvolacím řízení. NSS v minulosti opakovaně judikoval, že „je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval argumentaci účastníka za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné závěry si přisvojit souhlasnou poznámkou“ (z rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaného ve Sb. NSS pod č. 1350/2007). Jak vyplývá z výše uvedené argumentace, taková situace v posuzované věci nastala a krajský soud důvod odchýlit se od úvah, které žalovaný pojal do svého rozhodnutí, neshledal.
20. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.
22. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch

[Zadejte text.]

nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil anebo na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. Podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti v posuzované věci nenastaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. dubna 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu